

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ζυμωτός <ζυμώνω, παρ' ὃ καὶ ζ' μώνω, ὅθεν τὸ ἄζ' μωτος.

Α) Παθ. 1) Ὁ μὴ μεμαγμένος, ὁ μὴ ζυμωθείς, ἐπὶ αὐλοῦ, ζύμης κττ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Ἀζύμωτο εἶναι τὸ ψωμί σύνηθ. Ἀζ' μωτα εἶναι τ' ἀλεύρα Ὁφ. Ἐφῆκα τὸ ζουμάρ' ἀζούμωτον καὶ ἔρθα Τραπ. 2) Ὁ μὴ καλῶς κεκλωσμένος ἐπὶ κλωστῆς Μέγαρ.

Β) Ἐνεργ. 1) Ὁ μὴ ζυμώσας, ὁ μὴ παρασκευάσας ἄρτον Κύθν. Νάξ. Σίφν. Μεγίστ. Προπ. (Πάνορμ.) Πόντ. Σάντ.) Σύμ. κ. ἀ. : Μένω ἀζύμωτος Νάξ. Ἡπόμεινε ἡ δεῖνα ἀζύμωτη Σίφν. || Γνωμ.

Νά 'σαι φτωχὸς καὶ ἀζύμωτος καὶ ξύλα νὰ μὴν ἔχῃς,
νὰ τρέχῃ καὶ τὸ σπῖτι σου, νὰ διῇς χαρὰ π' τὴν ἔχεις

Πάνορμ. Συνών. ἄζυμος 2. 2) Ὁ μὴ λαβὼν ζύμην. Λέγεται οὕτω ἐν δρομικῇ παιδιᾷ ἐκείνος ἐκ τῶν παικτῶν, ὅστις ἐξέρχεται πρὸς καταδίωξιν ἀντιπάλου χωρὶς νὰ ἔχῃ ἐγγίσει τοὺς ὤμους τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἀπτόμενον τῶν ὤμων τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅστις φωνάζει ζύμη! Εὐβ. (Κονίστρ.)

ἄζχάρα ἡ, Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Πιθανῶς τὸ φυτὸν σχοῖνος ὁ μελανὸς (schoenus nigricans) τῆς τάξεως τῶν ἀνακαρδιωδῶν (anacardiaceae), ἡ τοῦ Διοσκορ. (4,52) σχοῖνος ἐλεία. [**]

ἄζωγράφιστος ἐπίθ. κοιν. ἀζουγράφ' στους βόρ. ιδιώμ. ἀτζωγράφιστος Σύμ. ἀγογράφιστος Θήρ. ἀζουγράφ' τους Μακεδ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ζωγραφιστός <ζωγραφίζω, παρ' ὃ καὶ ζωγραφῶ, ὅθεν τὸ ἀμάρτ. ἀζωγράφητος καὶ ἐντεῦθεν τὸ ἀζουγράφ' τους.

Ὁ μὴ ζωγραφηθείς, ἀζωγράφητος.

ἄζωγυρῆς ἡ, ἀμάρτ. ἀζουγυρῆς Χίος ἀζουγυρῆς Κῶς Χίος ἀζουγυρῆς Χίος ἀτζινεγῆς Χίος ἰτζωρῆς Σίκιν. ἀζαγῆς Λέσβ. ἀζωγυρῆς Δ. Κρήτ. ἀζωγυρῆς Δ. Κρήτ. ἰζωγυρῆς Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) Πάτμ. ἰζουγυρῆς Στερελλ. ἰζωγυρῆς Σπέτσ.

Ἐκ τοῦ μεσ. οὐσ. ἀζωγυρέα. Πβ. Δουκ. ἐν λ. ἀζοχοιρέα.

Τὸ φυτὸν ἀζώγυρος, ὁ ἰδ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Σπέτσ. [**]

ἄζωγυρῆς ὁ, ἀμάρτ. ἀζωγυρῆς Κρήτ. ἀζωγυρῆς Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀζωγυρέα.

Τόπος κατάφυτος ἐξ ἀζωγύρων. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀζωγυρῆς καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. [**]

ἄζωγύρι τό, ἀμάρτ. ἀζωγύρι ΑΒαλαωρ. 3,239 (ἔκδ. Μαρσολῆ) ἀζούρι Πελοπν. (Δημητσάν.) ἰζουγύρ' Στερελλ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀζώγυρος.

Τὸ φυτὸν ἀζώγυρος, ὁ ἰδ. [**]

ἀζώγυρος ὁ, ἀζώγυρο τό, Ἡπ. ἀζώγυρος ὁ, Λευκ. Τήλ. ἀζώνρος ΑΒαλαωρ. 3,239 (ἔκδ. Μαρσολῆ) ἀζώνρος Κῶς ἀζώγυρας Ἀμοργ. Ζάκ. Κεφαλλ. Κρήτ.

Πάτμ. Πελοπν. (Οἶτυλ.) ἀζώνρας Κάλυμν. Κρήτ. Λευκ. ἀζώνρους Θράκ. (Αἰν.) ἀζώγουρας Αἰγιν. ἀζώγουρας Μέγαρ. ἀτζώγυρος Κεφαλλ. ἀσώγυρος Αἰγιν. ἀτζώγυρο τό, Κεφαλλ.

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀζώγυρος, ὁ ἐκ συμφύρ. τοῦ ρ. ὅζω καὶ τοῦ οὐσ. ἀνάγυρος. Πβ. ΑΒαλαωρ. ἐνθ' ἀν. καὶ ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,214 καὶ 502.

Τὸ φυτὸν ἀνάγυρος ἡ δύσοσμος (anagyris foetida) τῆς τάξεως τῶν ἐλλοβοκαρπῶν (leguminosae). Συνών. ἀνάγυρος. Ἡ λ. ὑπὸ τύπ. Ἀζώυρο καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. [**]

ἀζώναρος ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Χαλδ. κ. ἀ.) ἀζούναρος Πόντ. ἀζωνάρης Χίος

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. ζωνάρι.

Ὁ μὴ φορῶν ζώνην ἐνθ' ἀν. : Ἀζώναρος λάδκεται (περιφέρεται, περιπατεῖ) Ὁφ. Χαλδ. || Ἀσμ.

Κ' ἡ μά του ἀναμαλλαριὰ καὶ ἀφές του ἀζωνάρης (μὰ = μαμά) Χίος. Συνών. ἀζώσταρος, ἄζωστος, ἄζωτος.

ἀζωντάνευτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀζουντάνιφτους Μακεδ. (Κοζ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. ἀζωντάνευτός <ζωντανεύω.

1) Ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν Μακεδ. (Κοζ) : Πάει, εἶναι ἀζουντάνιφτος. 2) Ὁ ἄνευ ζωηρότητος, ἄνευ ἐνεργητικότητος, καχεκτικός Μακεδ. : Τί ἀζουντάνιφτους ἀνθρώπους εἶν' αὐτός!

ἀζώσταρος ἐπίθ. Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Οἰν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. ζωστάρι.

1) Ὁ μὴ φορῶν ζώνην, ὁ ἄνευ ζώνης ἐνθ' ἀν. : Ἐξῆ-βεν 'ς σὴ μέσ' ἀζώσταρος Τραπ. Ἀζώσταρος λάδκεται Κοτύωρ. Ἡ νύφε ἐπέμνε ἀζώσταρος Τραπ. || Ἀσμ.

Ἀζώσταρος, ἀδκέπαστος καὶ τὰ μαλλὰ 'ς σὸ δέριν

Πόντ. Συνών. ἀζώναρος, ἄζωστος, ἄζωτος. 2) Ἀτημέλητος, ἀκατάστατος ἐνθ' ἀν. : Φρ. Ἀζώσταρος καὶ ἀδκέπαγος Ὁφ. Τραπ.

ἄζωστος ἐπίθ. σύνηθ. καὶ Πόντ.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἄζωστος.

Ὁ μὴ φορῶν ζώνην, ὁ μὴ ἐζωσμένος : Ἀζωστον ἐν' τὸ παιδί Πόντ. Ἡ νύφε ἀκόμαν ἄζωστος ἐν' αὐτόθ. Παρπατεῖ πάντα ἄζωτος Κύπρ. Συνών. ἀζώναρος, ἀζώσταρος, ἄζωτος.

ἄζωτος ἐπίθ. Κύπρ.

Τὸ μεσν. ἐπίθ. ἄζωτος.

Ἀζωστος, ὁ ἰδ.

ἀηδία ἡ, λόγ. σύνηθ. ἀηδία Παξ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. ἀηδία.

Σικχαμός, ἀποστροφὴ σύνηθ. : Κατήνητες ἀηδία πρὸς σύνηθ. Φορεῖ κατὶ σκοινία ποὺ εἶναι μιὰν ἀηδία Παξ. Συνών. ἀηδία σμός.

